

MAYA SHANTI KOLDIJK

'Ik ben actrice en muzikant. Ik zing, speel gitaar, piano en trompet. En dan ben ik voornamelijk singer-songwriter. Over tien jaar kan ik hiervan leven.'

Maya Shanti, bekend van *Spangas* en *Verborgen verhalen*, treedt tijdens de Kunstschooldag[en] samen met haar vader en haar zussen op in Museum Werf 't Kromhout in *De Hond van Oost*. We spreken elkaar op een winterse maar zonnige dag op een terras in Amsterdam-Oost. De 19-jarige Maya vertelt over haar verleden, heden en toekomst.

Middelste dochter van een Israëliëse kunstenares en een Nederlandse muzikant. Haar basisschooltijd heeft ze op drie Amsterdamse scholen doorgebracht: de BOE-school, de Parel en de Witte Olifant. Vooral op de laatste twee werd ze gepest. Volgens haar omdat ze anders was, creatief. Geen leuke jaren. Pas toen ze naar het IVKO ging veranderde alles. Op die school kon ze zichzelf zijn, was ze geliefd en geloofde iedereen in haar. Van haar theaterdocent mocht ze zelfs af en toe lessen over slaan om zich volledig te kunnen storten op muziek maken en teksten schrijven.

Tijdens de middelbare schooljaren begon Maya haar eerste evenementen te organiseren. Blueskitchen in Studio K en later een feest in een ander café met een 'echt te gek' programma met live bands en na afloop deejays en wel een 'rij van een kilometer' voor de deur. Een groot succes, ook financieel. Even had ze het idee om met organiseren haar geld te verdienen. Maar toen ze een rol in *Spangas* kreeg aangeboden, vond ze dat ze keuzes moest maken: 'Ik kan ook niet van alles doen'. Dus feestjes organiseren aan de kant, de focus op acteren en muziek maken.

Eigenlijk had ze die keuze al veel eerder gemaakt. Ze herinnert zich dat ze op haar vijfde na een klarinetles thuis kwam en riep: 'Ik wil later zangeres, actrice en ballerina worden.' Sinds die tijd staat ze ingeschreven bij Sjouercasting. Niet dat ze toen veel wilde. Ze was vooral een brutaal en bozig meisje dat nooit zin had om mee te doen. Liever wilde ze krijten, touwtje springen en spelen in plaats van op een stoel zitten, teksten leren, voor de camera staan. Maar Sjouercasting zag haar talent, bleef in haar geloven. Haar eerste televisie-ervaring was toen haar oudste zus Coco meedeed in *Puberruil*. Haar eerste echte rol was in *Verborgen verhalen* toen ze ongeveer 11 jaar oud was.

Langzaam maar zeker werd Maya ouder en haar passie voor acteren groter, dus ze schreef zich bij andere castingbureaus in, Kemna en Hebbes. En zo werd ze op een dag gecast voor *Spangas*. 'Toen ik auditie voor *Spangas* moest doen had ik nul ervaring. En papieren had ik niet. Ook niet van de middelbare school. Toch kreeg ik de rol.' En inmiddels is ze flink wat acteervaringen verder. Zo heeft ze onlangs in een reclamefilmpje voor McDonald's gespeeld, samen met Jan Kooyman en Najib Amhali meegewerkt aan een aflevering van *Bluf* en een bijdrage geleverd aan een filmpje voor de politie en aan de documentaire *The Power of the heart*.

Maya volgt nu één dag per week acteerlessen aan Studio ACT2ACT. Ze overweegt om de Theaterschool te gaan doen. Dit jaar was ze te laat voor de audities, maar volgend jaar wil ze een poging wagen. Want ze weet inmiddels dat in de toneelwereld diploma's worden verlangd. Heel anders dan in de muziek, volgens haar: 'Maak je een mooi nummer, dan laat je dat gewoon horen. En dan raken mensen geïnteresseerd. Naar je papieren zullen ze echt niet vragen.'

Onlangs heeft Maya twee singles uitgebracht. De VPRO heeft er op 14 februari j.l. aandacht aan besteed in het programma *Nooit meer slapen*. Op 14 maart zal ze haar nummers live uitvoeren tijdens Pubquiz XXL in de Melkweg, zoals ze dat ook zal doen op 14 juni tijdens Oerol op Terschelling.

Van acteren houdt ze net zoveel als van muziek maken. Maar met muziek maken is ze opgegroeid. In het kielzog van haar vader Cees Koldijk van de 4Tuoze Matroze schrijft ze haar eigen teksten al sinds

ze een klein meisje is. Ze werkt gestaag aan haar repertoire, zodat ze dadelijk, als het festivalseizoen weer begint, een flink aantal nieuwe nummers heeft. Een agent heeft ze niet, maar vader Cees is een soort manager als het om muziek gaat. Hij helpt haar waar nodig. Zoals zij hem ook helpt. Ieder hun eigen projecten, maar elkaars hulp kunnen ze goed gebruiken. En regelmatig treden ze gezamenlijk op. Zoals tijdens de Kunstschooldag[en] als ze samen in *De Hond van Oost* staan. Maya zal ter afsluiting het Sail 2015-lied zingen. De muziek is van haar hand, de tekst door haar vader geschreven.

Maya ziet zichzelf over tien jaar als professional die kan leven van haar bestaan als muzikant en actrice. 'Het begint nu al de goede kant op te gaan.' Ze is vol vertrouwen: 'Als ik het niet kan maken met acteren, dan heb ik altijd nog de muziek. En kan ik het niet maken met muziek, dan kan ik altijd nog evenementen organiseren.'

Over de vraag wat ze de 8^e-groepers wil meegeven hoeft Maya niet lang na te denken: 'Volg je passie. Ik zeg niet dat je je school niet moet afmaken. Je moet natuurlijk wel je best doen. Maar je moet niet denken dat je leven voorbij is als je geen papieren hebt. Leonardo di Caprio en Johnny Depp hebben ook geen diploma. Het gaat erom wat je zelf gelooft. Als je gelooft in passie en als je gelooft in wat je wilt, dan moet je dat doen.'

Tijdens de Kunstschooldag[en] valt volgens Maya veel te ontdekken en heel veel moois te zien. 'Als 8^e-groeper die eigenlijk gewoon wil spelen en rellen heb je dat niet altijd door. Daar kom je pas later achter. Hoeveel je ervan leert en dat je eigenlijk iets heel leuks doet: kijken en luisteren naar muziek, theater, presentatie. En je kunt ontdekken of het iets voor je is. Echt een mooie ervaring!'

Maya wilde als 8e-groeper ook liever spelen dan zitten, ze was druk, snel afgeleid, een ADHD-er. Maar nog steeds herinnert ze zich het Tropenmuseum, de dansvoorstelling in Carré en Dio in Paradiso. Ze ontdekte toen dat een goede voorstelling een hele poos blijft hangen. Onlangs heeft ze dat weer ervaren toen ze de voorstelling *Herman Brood* bezocht. 'Die zit nog steeds in mijn hoofd. Het verhaal was zo mooi, heel emotioneel, soms moest ik bijna huilen, en ook heel grappig. En er zaten herkenbare dingen in. Ik heb ook een Rock-'n-Roll-vader. Door naar een voorstelling te gaan kan je zien hoe sommige mensen leven en hoe iets beter kan. Heel leerzaam en tegelijkertijd heel leuk. Voor mij als muzikant was het extra interessant, omdat ik kon zien hoe de acteurs het deden, hoe ze soms over een grens gingen. Heel leerzaam.'

Ter afsluiting laat Maya een filmpje zien. Een opname van de kleine achtjarige Maya die tijdens een schooloptreden vol overtuiging haar eerste eigen geschreven liedje zingt: 'Op een dag zal ik verdwijnen voor de zon of voor de maan. Maar daar kan ik echt niet tegen, voor mijn hele leven'.